

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobkyně **M. K.**, zastoupené Mgr. Petrem Miketou, advokátem se sídlem Ostrava 10, Jaklovecká 18, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí ČR** se sídlem Praha 2, Na Poříčním právu 1/376, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8.4.2014 sp. zn. SZ/482/2014/4S-MSK, č.j.: MPSV-UM/3649/14/4S-MSK, o zamítnutí odvolání a potvrzení rozhodnutí Úřadu práce ČR, krajské pobočky v Ostravě ze dne 18.2.2014 č.j. 179214/14/OT, o **dávce státní sociální podpory příspěvek na bydlení**,

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

III. **Odměna advokáta Mgr. Petra Mikety se určuje částkou 3.146,- Kč**, která mu bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě ve lhůtě 60-ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 8.4.2014 sp. zn. SZ/482/2014/4S-MSK, č.j.: MPSV-UM/3649/14/4S-MSK žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce České republiky, krajské pobočky v Ostravě ze dne 18.2.2014 č.j.

179214/14/OT, jímž byla zamítnuta žádost žalobkyně o dávku státní sociální podpory příspěvek na bydlení ode dne 1.1.2014. Žalovaný poukázal na podmínky nároku na příspěvek na bydlení upravené zákonem č. 117/1995 Sb. o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, jejichž splnění žalobkyně v řízení neprokázala, a proto jí nárok na tuto dávku nevznikl. Žalobkyní předložená nájemní smlouva, která měla prokazovat, že je nájemkyní předmětného bytu, odporuje dalším dokladům, které měl prvoinstanční orgán k dispozici a které prokazují zánik členství žalobkyně v bytovém družstvu a trvání nájemního poměru k tomuto bytu.

Žalobkyně podala proti rozhodnutí žalovaného včasnou žalobu, ve které namítala, že řádně osvědčila trvání nájemního vztahu, když předložila nájemní smlouvu, roční vyúčtování služeb za rok 2011 a účtový list nájemníka. Na uvedené adrese je také hlášena k trvalému pobytu od roku 1982 až dosud. Z důvodu postupu pronajímatele byla nucena hradit platby nájemného do soudní úschovy a je stále přesvědčena, že je řádnou členkou družstva a že má právo byt užívat. Žalovaný se nezabýval jejím podaným odvoláním a neopatřil si důkazy, které by prokazovaly neuhrazení nájemného za období leden až prosinec 2013.

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 8.4.2014 sp. zn. SZ/482/2014/4S-MSK, č.j.: MPSV-UM/3649/14/4S-MSK, připojeným správním spisem žalovaného téže spisové značky, jakož i připojeným správním spisem Úřadu práce ČR, krajské pobočky v Ostravě sp. zn. 7747-14-OT a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobkyně vycházel přitom krajský soud z ustanovení § 65 a násl. soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného (ust. § 75 s.ř.s.).

Z obsahu správního spisu správního orgánu I. stupně vzal krajský soud za prokázáno, že žalobkyně podala žádost o příspěvek na bydlení dne 20.1.2014. Tento správní spis obsahuje doklad o výši nákladů na bydlení žalobkyně na adrese trvalého pobytu O.-H., H. 1427/60 (nájemné není uvedeno, poplatky za plyn 360,- Kč a doplatek 471,49 Kč, poplatky za elektřinu 400,- Kč + 450,- Kč v prvním měsíci čtvrtletí, v druhém měsíci 440,- Kč a v třetím měsíci čtvrtletí 500,- Kč, poplatky za vodné a stočné ve výši 110,- Kč měsíčně, v třetím čtvrtletí 123,- Kč za odvoz odpadu a poplatky za centrální vytápění 813,- Kč měsíčně) a doklad o výši příjmů žalobkyně za čtvrté čtvrtletí roku 2013 (dávky důchodového zabezpečení ve výši 15.825,- Kč).

Součástí správního spisu je přípis ze dne 5.2.2014 předsedkyně Bytového družstva H. 1427 Mgr. I.C.adresovaný správnímu orgánu I. stupně, v němž sděluje, že žalobkyně není ani členem Bytové družstva H. 1427 ani nájemcem bytu a že v současné době probíhá soudní jednání o vystěhování z bytu. Správní spis obsahuje usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 9.6.2010 č.j. 26Cm 240/2001-210, kterým byl zamítnut návrh žalobkyně, aby soud uložil Bytovému družstvu H. 1427 povinnost učinit prohlášení vlastníka ve smyslu ust. § 4 zákona č. 72/94 Sb., ve znění pozdějších předpisů v budově čp. X, na p.č. st.

X, části obce H. se způsobem využití bydlení zapsané v katastru nemovitostí vedeného u Katastrálního úřadu v Ostravě, pro k.ú. H. na l.v. X. Tímtež usnesením byl zamítnut návrh žalobkyně, aby soud uložil Bytovému družstvu H. 1427 povinnost uzavřít s ní smlouvu o bezúplatném převodu vlastnického práva k bytu č. X. Poté, kdy byla žalobkyně vyzvána, aby se vyjádřila k podkladům rozhodnutí, dne 18.2.2014 vydal Úřad práce České republiky, krajská pobočka v Ostravě rozhodnutí sp. zn. 7477-14-OT, č.j. 179214/14/OT, kterým zamítl žádost žalobkyně o dávku státní sociální podpory příspěvek na bydlení s odůvodněním, že podle sdělení JUDr. Martina Skyby ze dne 3.5.2013 zastupujícího na základě plné moci Bytové družstvo H. 1427, není žalobkyně členem tohoto bytového družstva a nájemcem bytu č. X na ul. H. 1427/60, O.-H. Žalobkyně proto nesplňuje podmínky stanovené § 24 zákona č. 117/1995 Sb. v platném znění. Dále se ve správním spisu nachází odvolání žalobkyně proti tomuto rozhodnutí, o němž žalovaný rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 8.4.2014.

Z usnesení Okresního soudu v Ostravě č.j. 94Nc 11486/2007-4 krajský soud zjistil, že v exekuční věci oprávněného bytového družstva H. 1427 proti povinné M. K., nar. X byla nařízena podle rozsudku Krajského soudu v Ostravě č.j. 42Co 192/2007-434 ze dne 27.9.2007, ve spojení s rozsudkem Okresního soudu v Ostravě č.j. 62C 144/2000-380 ze dne 11.1.2007 k uspokojení pohledávky oprávněného ve výši 30.510,30 Kč exekuce na majetek povinné.

Podle ust. § 24 odst. 1 zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění účinném ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí nárok na příspěvek na bydlení má vlastník nebo nájemce bytu, který je v bytě hlášen k trvalému pobytu, jestliže

- a) jeho náklady na bydlení přesahují částku součinu rozhodného příjmu v rodině a koeficientu 0,30, a na území hlavního města Prahy koeficientu 0,35,
- b) součin rozhodného příjmu v rodině a koeficient 0,30, a na území hlavního města Prahy koeficientu 0,35, není vyšší než částka normativních nákladů na bydlení.

Podle ust. § 231 odst. 1 obchodního zákoníku, ve znění účinném k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí členství v družstvu zaniká písemnou dohodou, vystoupením, vyloučením, prohlášením konkursu na majetek člena, zamítnutím insolvenčního návrhu pro nedostatek majetku člena, doručením, vyrozuměním o neúspěšné opakované dražbě v řízení nebo v exekuci nebo, nejsou-li členská práva a povinnosti převoditelná, pravomocným nařízením výkonu rozhodnutí, postižením členských práv a povinností, nebo právní mocí exekučního příkazu postižením členských práv a povinností po uplynutí lhůty uvedené ve výzvě ke splnění vymáhané povinnosti podle zvláštního právního předpisu, a byl-li v této lhůtě podán návrh na zastavení exekuce, po právní moci rozhodnutí o tomto návrhu nebo zánikem družstva.

Podle ust. § 714, věty první občanského zákoníku, ve znění účinném do 31.12.2013 zánikem členství osoby v bytovém družstvu zanikne její nájem bytu.

Zásadním žalobním bodem žalobkyně bylo to, že v průběhu správního řízení řádně osvědčila nájemní poměr k bytovému družstvu předložením nájemní smlouvy a příslušných dokladů o nákladech na bydlení. Nicméně shora citovaným usnesením Okresního soudu v Ostravě ze dne 21.12.2007 č.j. 94Nc 1148/6/2007 byla na majetek žalobkyně nařízena exekuce a na základě tohoto usnesení byl vydán exekuční příkaz postižením jiných majetkových práv, a to členských práv a povinností žalobkyně v bytovém družstvu H. 1427. Ze shora uvedeného přípisu předsedkyně Bytového družstva H. 1427 a z dalšího sdělení tohoto družstva, které bylo správnímu orgánu I. stupně předloženo v obdobných správních řízeních žalobkyně ve věci jejich žádostí o dávku státní sociální podpory příspěvek na bydlení, kdy v těchto věcech probíhala rovněž přezkumná soudní řízení, je krajskému soudu známo, že bytové družstvo sdělilo, že členství žalobkyně v tomto bytovém družstvu zaniklo, že žalobkyně užívá byt bez právního důvodu a že v té době probíhalo soudní řízení ve věci jejího vystěhování z bytu. Z předchozích případů je také soudu známo, že v souvislosti se shora vydaným usnesením Okresního soudu v Ostravě ze dne 21.2.2007 byla na majetek žalobkyně nařízena k uspokojení pohledávky Bytového družstva H. 1427 exekuce a že pověřený soudní exekutor vydal dne 2.6.2008 exekuční příkaz postižením jiných majetkových práv, a to jejich členských práv a povinností v Bytovém družstvu H.1427. V souladu se shora citovaným ustanovením § 231 odst. 1 obchodního zákoníku žalobkyni tak zaniklo členství v Bytovém družstvu H. 1427 a v souvislosti s tím podle § 714 občanského zákoníku (zákon č. 40/1964 Sb., ve znění účinném do 31.12.2013) zanikl její nájem k předmětnému bytu. Přitom z ust. § 24 odst. 1 zákona o státní sociální podpoře vyplývá základní podmínka nároku na příspěvek na bydlení a to, že žadatel o tento příspěvek je vlastníkem nebo nájemcem bytu, který je v tomto bytě hlášen k trvalému pobytu. Protože žalobkyně nebyla ani vlastníkem ani nájemcem předmětného bytu, ať už k datu vydání rozhodnutí správního orgánu I. stupně či k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí, nemohl jí nárok na tento příspěvek vzniknout. Na tomto závěru nemohou nic měnit její další žalobní námitky, že si žalovaný za období roku 2013 neopatřil důkazy, které by prokazovaly neuhrazení nájemného a že se tedy jejím odvoláním řádně nezabýval. Rozhodující totiž je pro vznik nároku na dávku státní sociální podpory příspěvek na bydlení to, že žalobkyně není nájemkyní předmětného bytu a nikoliv skutečnost, že by nehradila náklady na bydlení. Skutečnost, že žalobkyně nájemkyní tohoto bytu není a nebyla ani v době žalobou napadeného rozhodnutí žalobkyně nevyvrátila ani námitkou, že vede soudní spory o neplatnost výpovědi z bytu, o neplatnost vyloučení z bytového družstva a další. Za nedůvodnou považuje krajský soud i její námitku, že za dobu trvání nájemního vztahu se pro účely nároku na příspěvek na bydlení považuje i doba mezi skončením nájemního poměru a posledním dnem lhůty k vyklizení bytu, tedy doba od zániku členství v bytovém družstvu do zajištění bytové náhrady s poukazem na ust. § 712a občanského zákoníku, ve znění účinném do 31.12.2013. Z předchozích soudních řízení je krajskému soudu rovněž známo, že žalobkyni bylo zajištěno Bytovým družstvem H. 1427 přístřeší v Hotelovém domě Hlubina. Podle tohoto ustanovení platilo, že v období mezi skončením nájemního poměru a posledním dnem lhůty k vyklizení bytu mají pronajímatel a osoba, jejíž nájemní poměr skončil, práva a povinnosti v rozsahu odpovídajícím ustanovením § 687 až § 699 a přiměřeně § 700

až § 702 odst. 1. Toto ustanovení se tedy žádným způsobem nevztahovalo na posouzení nároku na dávku státní sociální podpory příspěvek na bydlení.

Vzhledem k výše uvedenému krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu zamítl jako nedůvodnou a neprováděl již dokazování navrhované právním zástupcem žalobkyně, a to spisem Krajského soudu v Ostravě ve věci vyloučení žalobkyně z bytového družstva v roce 2001, spisem Okresního soudu v Ostravě ve věci vyklizení bytu žalobkyní na adrese H. 1427, O.-H. a spisem Úřadu práce ČR z roku 2011 ve věci řízení o příspěvku na bydlení žalobkyně s ohledem na to, že nejen v tomto, ale i předchozích řízeních byl prokázán zánik členských práv a povinností žalobkyně v Bytovém družstvu H.1427 a zároveň i právo nájmu k předmětnému bytu a to exekučním příkazem soudního exekutora Mgr. J. K.z 2.6.2008 č.j. 043 Ex 119/08-11 a shora citovaným usnesením Okresního soudu v Ostravě ze dne 21.12.2007 o nařízení exekuce na žalobkyni.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovaný toto právo ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 1, 2 s.ř.s.).

Ustanovenému právnímu zástupci žalobkyně byla přiznána odměna za zastupování žalobkyně v rozsahu dvou úkonů právní pomoci (první porada s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení a účast při jednání krajského soudu) po 1.000,- Kč a dvou režijních paušálů po 300,- Kč v souladu s ust. § 7, § 9 odst. 2 a § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., v platném znění. S připočtením daně z přidané hodnoty 21% činí pak celková odměna za zastupování žalobkyně 3.146,- Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 13. srpna 2015

JUDr. Petr Indráček

samosoudce